

KÜÜN LAPÄEV, ISSANDA TEMPLISSETOOMISE PÜHA

(Esimene lugemine Ml 3,1-4)

Lugemine prohvet Malaakia raamatust:

Vaata, ma läkitan oma ingli ja tema valmistab minu ees teed. Ja äkitselt tuleb oma templi juurde Issand, keda te otsite, ja lepingu ingel, keda te igatsete. Vaata, ta tuleb, ütleb vägede Issand. Aga kes suudab taluda tema tuleku päeva? Ja kes jääb püsima tema ilmudes? Sest tema on nagu sulataja tuli ja nagu vanutaja leelis. Ja ta istub, sulatab ja puhastab hõbedat, ta puhastab Leevi poegi ja selitab neid nagu kulda ja hõbedat: siis toovad nad Issandale õige ohvrianni. Siis meeldib Issandale Juuda ja Jeruusalemma ohvriand nagu muistseil päevil ja ammuseil aastail.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 24, 7-8.9-10 (R: vgl. 10b))

R: Vägede Issand, tema on aukuningas

Teie, väravad, tõstke oma pead,
ja teie, igavesed ukсед, saage kõrgeks,
et aukuningas saaks sisse tulla!

Kes on see aukuningas?

Issand, tugev ja vägev.

R:

Teie, väravad, tõstke oma pead,
ja teie, igavesed ukсед, saage kõrgeks,
et aukuningas saaks sisse tulla!

R:

Kes on see aukuningas?

Issand Sebaot.

Tema on aukuningas!

R:

(Teine lugemine Hb 2,11-18)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Vennad, niihästi Pühitseja kui pühitsetavad on kõik ühe Isa lapsed. Sellepärast ei häbenegi Jeesus neid hüüda vendadeks. Ta ütleb: “Ma tahan kuulutada su nime oma vendadele, koguduse keskel tahan ma laulda sulle kiitust!” Ja taas: “Ma tahan loota tema peale. Vaata, siin olen mina ja lapsed, keda Jumal on mulle andnud!”

Et nüüd lapsed on liha ja vere osalised, siis on ka Jeesus ise otse samal viisil liha ja vere omaks võtnud, et ta surma kaudu kõrvaldaks selle, kellel on võimetus surma üle – see tähendab kuradi –, ja vabastaks need, kes surma kartes olid kogu eluaja orjapõlves. Sest tema ei hoolitse inglite eest, vaid hoolitseb Aabrahami soo eest! Seepärast ta pidigi kõiges saama vendade sarnaseks, et temast saaks halastav ja ustav ülempreester Jumala ees rahva pattude lepitamiseks. Sest nii nagu ta ise on kannatanud kiusatuna, nii võib ta aidata neid, keda kiusatakse.

See on Issanda Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi Lk 2,32)

Halleluuja. Issand, nüüd sa lased oma sulasel rahu minna, nii nagu sa oled öelnud, sest mu silmad on näinud sinu lunastust. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 2,22-32)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Ja kui nende puhastuspäevad Moosese Seaduse järgi said täis, viisid nad lapse üles Jeruusalemma, et teda seada Issanda ette, nõnda nagu on kirjutatud Issanda Seaduses: “Iga poeglast, kes on avanud lapsekoja, hüütagu Issandale pühaks”, ja et tuua Issanda Seaduses öeldu järgi ohvriks “paar turteltuvi või kaks tuvipoega.”

Ja vaata, Jeruusalemmas oli mees, Siimeon nimi. See mees oli õiglane ja vaga ning ootas Iisraeli lohutust, ja Püha Vaim oli tema üle. Püha Vaim oli talle ennustanud, et ta ei sure enne, kui ta on näinud Issanda Salvitut.

Tema tuli Vaimu ajel pühakotta. Ja kui vanemad tõid sinna lapse, Jeesuse, et toimida temaga Seaduse sätte järgi, siis ta võttis tema sülle, ülistas Jumalat ja ütles: “Issand, nüüd sa lased oma sulasel rahu minna, nii nagu sa oled öelnud, sest mu silmad on näinud sinu lunastust, mille sa oled valmistanud kõigi rahvaste silme ees: valgust, mis on ilmutuseks paganaile, ja kirkust sinu rahvale Iisraelile.”

Jeesuse isa ja ema panid seda imeks, mida tema kohta räägiti. Ja Siimeon õnnistas neid ja ütles Maarjale, tema emale: “Vaata, see laps on seatud languseks ja tõusuks paljudele Iisraelis ja tähiseks, mille vastu räägitakse – ja sinu endagi hinge läbib mõõk –, et tuleksid ilmsiks paljude südamete

mõtted.”

Seal oli ka prohvet Hanna, Penueli tütar, Aaseri suguharust, kes oli kõrgesse ikka jõudnud. Ta oli mehega elanud seitse aastat pärast oma neitsipõlve ja lesk olnud kuni kaheksakümne neljanda eluaastani. Tema ei lahkunud pühakojast, vaid teenis Jumalat ööd ja päevad paastudes ja palvetades. Tema tuli sel tunnil sinna ja ülistas Jumalat ning kõneles Jeesusest kõigile, kes ootasid Jeruusalemma lunastust.

Kui nad olid täitnud kõik, mis tuli teha Issanda Seaduse järgi, siis nad pöördusid tagasi Galileasse oma külla Naatsaretti. Laps aga kasvas ja sai tugevaks ning täitus tarkusega. Ja Jumala arm oli tema üle.

See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, lapsed õpivad kiiresti ja näivad seetõttu nutikad. Noorukeid omakorda kiputakse kiitma selle eest, kui eelarvamustevabad nad on. Eelarvamustevabadus... see sõna kõlab ju nii hästi! Kuid kas järele mõeldes ei tähenda see pigem lihtsalt naiivsust ja ettevaatamatust? Lastel ja noortel puudub elukogemus, ja seetõttu oleksid mõnedki eelarvamused neile vahel isegi vajalikud ja põhjendatud. Loodusfilmidest võime näha, kuidas vastsündinud gasellipoeg komberdab täiesti eelarvamustevabalt lõvi poole, kes ta muheda naeratuse saatel otsekohe pintslisse pistab.

Põhjendatud seisukohtadeks muutuvad eelarvamused alles siis, kui inimene saab elus mitmeid kogemusi ning moodustab nende põhjal endale argumendid. Andmete kogumine ja nende analüüs on aga aeganõudev tegevus, ja paraku ei jätku paljudel selleks kannatust. On inimesi, kes jäävad mõttelaiskuse või mõtlemisvõimetuse tõttu elu lõpuni eelarvamustevabaks, oskamata omaendagi vigadest õppida. Kas kuulume äkki meiegi nende hulka?

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tõestisündinud lugudel on tihti kainestav mõju. Elu ei ole tavaliselt põnevusromaan, mille sündmustik on konstrueeritud ootamatu ja vägeva lõppakordi suunas – elu on pigem dramaatiline, või siis parimal juhul halenaljakas.

Ma räägin teile ühe loo päris elust. Kaua aega tagasi sattusid ühe tööstuslinna kaks noort muusikaõpetajannat pargis jalutades kokku mustlasnaisega, kes neile tulevikku ennustas. “Ja siis,” – kuulutas mustlane prohvetlikult, – “ja siis te leiate varsti endale abikaasad... insenerid...” Aeg läks,

ja tõesti, mõlemad noored naised abiellusid mõne aja pärast – selles oli mustlasnaisel õigus. Ainult et üks neist läks mehele oma kolleegile, samuti muusikaõpetajale, ning teise abikaasaks sai tööstuslike õmblusmasinate hooldusmehaanik. Kuid omavahelistes vestlustes kutsusid need kaks sõbrannat abikaasasid ikka lustlikult oma hinge ja ihu insenerideks...

Täitumata ennustustest räägitakse harva. Enamasti huvitatakse juba kuulsaks saanud inimeste eluloost tagantjärele – siis, kui nad on endale nime teinud. Pahatihti ei olene aga ühiskonnas kõrgele positsioonile jõudmine inimese andekusest selle sõna laiemas mõttes, vaid mingist üksikust omadusest, mis ajaloo juhuuste pöörises selle isiku lennukalt kõrgele tõstab. Nii sageli on selleks omaduseks ka mõni vaimuhaigus või häire, mis võimaldab lummavalt valetada ja esitada ennast üliinimesena – mängida oma puudused voorustena välja. Paljude valitsejate ja diktaatorite elulood tunnistavad sellest, et nad olid lastena tõrjutud ja üksildased, samas oli neil suur tunnustusvajadus, ning et nad õppisid seetõttu meisterlikult manipuleerima ja inimesi oma eesmärkide nimel halastamatult ära kasutama.

Lisaks tuleb muidugi tunnistada, et nii mõnedki vaimuanded, võimed ja iseloomujooned ei sõltu isegi niivõrd lapsea eelarvamusest, avatusest ja õppimisvõimest, kuivõrd kaasasündinud andekusest ühel erialal. Näiteks: kui paljud meist kirjutavad kogu oma elu jooksul kasvõi ühe sümfoonia? Aga Mozart kirjutas esimese oma vähemalt 41-st sümfooniast juba kaheksa-aastasena.

Neid prohvetlikke ettekuulutusi, mis on täitunud, saame paraku hinnata ikka ainult tagantjärele. Sellepärast me teame ka Siimeonist ja Hannast ning austame neid prohvetitena, kuid me ei tea, miks just nemad Jeesuses ammuoodatud messia ära tundsid: kas oli see kaasasündinud anne, elukogemusest lähtunud võime või otsene Jumala inspiratsioon.

On raske uskuda, et keegi võiks prohvetiks õppida, sest inimene ennustab tulevikku tavaliselt oleviku järgi. Võtame tollesama mustlasnaise eelpool räägitud loost. Oli ju üsna tõenäoline, et kaks noort kena ja haritud muusikaõpetajat pidid leidma oma staatusele vastavad abikaasad, ja tööstuslinnas sobisid selleks insenerid kahtlemata kõige paremini. Tegelikus elus juhtub aga palju inimese vaatenurgast ebaloogilist ja ettearvamatut – kuid ennustajanaine on selleks ajaks, kui tulevik kätte jõuab, targu selle linna tolmu oma jalgadelt pühkinud.

Teisalt, kui me võrdleme tõeliste prohvetite sõnumit mustlase ennustusega, siis prohvetite ettekuulutusel on ettevalmistav, hoiatav, ja seega õpetav iseloom. Prohvetitest on vähemalt see kasu, et kui nende ennustus ka ei täitu, näiteks kui kõik poleks läinud nii nagu Siimeon ja Hanna Maarjale ütlesid, oleks ta ikka, nagu iga ema, olnud neid sõnu kuuldes oma lapse ande suhtes tulevikus tähelepanelikum. Meelelahutuslik ennustaja räägib aga ainult kliendilt raha kättesaamiseks, ning tema jutt on seetõttu pigem uinutav: ärge tehke midagi, kõik läheb hästi iseenesest.

Armsad õed ja vennad, “Ärge pidage prohvetlikku kuulutust halvaks,” ütleb apostel Paulus (1Kr 14). Ärge kartke õpetlikke ennustusi kasvõi ainult sellepärast, et paljudel neist on iseennast täitev iseloom. Kui inimene ise usub, et temas on midagi suurt, et tal on täita tähtis missioon siin maailmas, siis enamasti suudab ta rohkem ära teha, saab oma õppetunnid piisavalt vara ja teeb neist õiged järeldused, ning tema elutöö jääb püsima. Mida muud võikski igaüks meist soovida. Aamen.